

1Timotheus 4: "Christenen moeten trainen".

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Psalm 149: 1

Gebed

Voor de kinderen: Hongerklop.

GK 'k Stel mijn vertrouwen op de Heer mijn God (in canon)

Lezen: 1Timotheus 4

Tekst: 1Timotheus 4: 8

Thema van de preek is: Christenen moeten trainen.

Preek

GK 163

Trainingsschema: de wet.

Psalm 25: 2, 3, 10

Gebed

Collecte

Opwekking 520 Wees mijn verlangen

Zegen.

Kinderen: Hongerklop.

Preek:

Inl. Het is een sportzomer. Zelfs meer sport dan zon. ;-)

We hadden de grote tennistoernooien, Wimbledon en Roland Garros.

Het EK voetbal in Frankrijk.

De tour de France.

De EK atletiek in Amsterdam.

En nu de Olympische spelen vol goud zilver en brons. Twee weken lang.

Een sportzomer.

En inmiddels is in het voetbal de eredivisie ook alweer begonnen.

Sport is in onze tijd erg belangrijk.

Atleten trainen jaren om op de Spelen te schitteren. Elke dag urenlang. Letten op voeding.

Op tijd naar bed. Alles voor goud.

En veel mensen zijn echt verslaafd aan sport.

Dat is niet nieuw.

Want de Olympische Spelen zijn al ver voor Christus ontstaan.

Dia.

Vanaf 550 voor Christus kwamen atleten uit het hele land naar het dorp Olympia aan de voet van de Olympus bij elkaar om te sporten. Worstelen, hardlopen, vuistvechten, speerwerpen, discuswerpen....

En je kreeg geen geld of goud als je won.

Je kreeg een laurierkrans. Een lauwerkrans.

Dia.

En dat allemaal tot eer van oppergod Zeus, die op de Olympus troonde..

De atleten traiden maandenlang voor deze spelen. Dat deden zij allemaal naakt. Uit bewondering voor het mannelijk lichaam. Vrouwen mochten daarom ook niet komen kijken of sporten. Op oude Griekse vazen zie je dat nog terug. Zoals deze.

Dia.

U begrijpt: er waren toen nog geen winterspelen! ;-)

De christelijke keizer Theodosius II heeft rond 400 geprobeerd de Olympische spelen te verbieden. Hij vond het een heidens gebeuren. Het was allemaal ter ere van Zeus en het naakt sporten leidde tot allerlei wantoestanden.

De tijd van Paulus stond dus bol van de sport. Net zoals onze tijd.
Hij gebruikt dan ook veel voorbeelden uit de sport.
Hij heeft het in zijn brieven over de arena, de renbaan. Over hardlopers en vuistvechters.
Over de lauwerkrans. Om de mensen van zijn tijd te bereiken.
Maar: vindt Paulus dat dan allemaal goed?
Ziet hij de misstanden niet? De sportverdwazing?
Is sport wel goed?
Wat bedoelt Paulus met onze tekst: "Oefening van het lichaam heeft wel enig nut..."?
Want sommige mensen lezen Paulus' woorden als afkeuring: sport is slecht.
"Weinig nut".
En in onze tijd kun je dat ook zomaar denken.
Denk alleen al aan de dopingschandalen. De miljoenen, waarmee sporters worden gekocht
en verkocht alsof het slaven zijn. De tijd, die sporters er in steken. De offers. De agressie op
de tribunes. De geldverslindende Spelen. De corruptie.

Zoals Sharon van Rouwendaal uit Soest. Dia.
Zij won goud op de tien kilometer zwemmen op open water. Op zee. Dat deed ze in minder
dan twee uur. Stel je voor!
Enorme prestatie. Mooi om te zien.
In een interview vertelde ze hoeveel ze daarvoor had gedaan.
Jarenlang trainen.
Om 5.00 uur 's morgens in het zwembad. Drie uur trainen. Daarna naar huis. Eten. Slapen.
's Middags weer een paar uur zwemmen en trainen. Naar huis. Eten. Vroeg naar bed.
Ze was ook in Frankrijk. Helemaal in d'r eentje. Ze kreeg pijn aan de schouder. Depressie.
Het was een vreselijk jaar, vertelt ze.
Maar...ze heeft goud.
Het leven van een topsporter. Pijn. Tegenslagen. Offers. Uren trainen. Afzien.
Maar...misschien krijg je goud!!! Misschien.
Alleen: de meesten krijgen het nooit.
Als je daarnaar kijkt, denk je: "Ja, goud is leuk, maar is dit nog wel gezond?"

Wat zegt Paulus?
Veel mensen denken, dat Paulus sport ook maar niks vindt.
Dat had vooral ook te maken met de vertaling vanuit het Grieks. Vooral de Statenvertaling en
die van 1953.
Hier een paar vertalingen:

Vert. 1953: "Want oefening van het lichaam is van weinig nut, doch de godsvrucht is
nuttig tot alles, daar zij een belofte inhoud van leven, in heden en toekomst."

NBV: "Oefening van het lichaam heeft wel enig nut, maar het nut van een vroom
leven is grenzeloos, omdat het een belofte inhoudt voor dit leven en het leven dat
komen zal".

BGT: "Het is best nuttig om oefeningen te doen voor je lichaam. Maar het is pas echt
zinnig om jezelf te oefenen om Gods wil te doen. Want wie Gods wil doet, wordt door
hem beloond in het aardse leven en in het leven dat nog komt."

Paulus zegt dus niet dat oefening van het lichaam geen nut heeft. Hij zegt alleen dat het
klein is vergeleken met de oefening van het geloof.
Het is een vergelijking.
Hij zegt: 'wandelen is goed, maar met God wandelen is nog veel en veel beter'.
Zoals je ook kunt zeggen: "Een groot geloof is beter dan een grote biefstuk".
Maar dat wil niet zeggen dat een grote biefstuk slecht is.

Paulus ziet dus echt wel, dat sporten goed voor je is.
En wij weten dat in onze tijd met al onze medische kennis nog veel beter.
Weinig bewegen is erg slecht voor je lichaam en voor je geest. De hele dag zitten geeft allerlei kwalen en is ook erg slecht voor je hersenen.
Er is een boekje daarover met de titel "Laat je hersenen niet zitten".
Net zoals we steeds beter weten, dat alcohol en roken vergif zijn voor je lichaam. Hart en vaatziekten, kanker, Korsakov, zijn vaak de gevolgen. Als mens, als christen, moet je je sterk afvragen of je zo met je lichaam mag omgaan.
Bewegen, sporten, is dus nuttig.
Heel goed.
Of topsport goed is?
Bedenk dat zelf eens na deze kerkdienst.

Laten we daarvoor eens naar het vervolg kijken.
Je mag je lichaam dus oefenen. Prima.
Maar het is nog beter om je geloof te oefenen. Om vroom te zijn. Zegt de Bijbel.
Dat klinkt heel raar, heel wereldvreemd.
Alleen al dat woordje 'vroom'.
Waar denken jullie aan bij dat woordje 'vroom', jongens en meisjes?
Ik denk "saai"?!! Vroom is saai. Of zelfs 'schijnheilig'.
Het hoort wat thuis in het rijtje 'kerk', 'preek', 'wet', 'bijbel'.....
Veel mensen hebben liever een ander rijtje: sport, reizen, uitgaan, vrienden, liefde, strand, eten en drinken, vakantie, vrijheid....., dat is toch wel wat spannender dan "vroom zijn".
Maar: is dat zo?

Wat betekent 'vroom' eigenlijk?
In het Grieks staat een woordje dat sommigen nog wel kennen.
In de jaren '60 van de vorige eeuw was er een voetballer met de naam Eusebio.
Kent u hem nog?
Hij speelde bij Benfica in Portugal. Hij was bijna even goed als Pele.
Weet u zijn bijnaam nog?
Ja, de 'zwarte parel'.
Maar hij heette dus Eusebio. Dat betekent 'de vrome'.
Eusebio betekent 'vroom', 'godsvrucht'. Gottesfurcht.
In de bijbel lees je over 'de vreze Gods'. De vreze Gods is 'Godsvrucht'.
Het betekent letterlijk 'eerbiedig afstand bewaren'.
Dat ken je wel: als de koning ergens komt, dan gaan mensen vaak een stapje achteruit. Of er staan hekken waardoor mensen niet zomaar te dichtbij kunnen komen.
Voor een koning maak je ruimte. Die ga je niet even omhelzen.
Nee, je bewaart afstand uit eerbied. Hij is de koning!
Vroom is dus vooral 'eerbied', 'ontzag', 'eren'.

Voor het geloof in God betekent dit, dat je in je leven ruimte maakt voor God.
Dat Hij een plek in je leven heeft.
En dan niet ergens op zolder, nee, midden in je leven.
Omdat Hij belangrijk voor je is. Omdat Hij God is. Schepper van jouw leven.
Vroom wil zeggen, dat je zoveel ontzag voor God hebt, dat er niet aan moet denken, dat je niet naar hem zou luisteren.
Je vreest hem.
Dat is: je denkt heel groot van hem.
Hij is de schepper van dit heelal. Het heel is al zo groot, zo oneindig, hoe groot moet de God dan wel niet zijn, die dit allemaal bedacht heeft en draagt!
Ontzag omdat hij zo groot is.

Maar dat niet alleen.

Ook ontzag en eerbied, omdat hij zo goed is. Een vader.

Hij gaf jou het leven.

En, we hadden het net over dat ene rijtje. Weet je nog?

Over sport, reizen, uitgaan, vrienden, liefde, strand, eten en drinken, vakantie, vrijheid....en dat we dat zo mooi vinden en daar vaak voor kiezen.

Maar wie geeft ons sport, reizen, vrijheid, vrienden, liefde, vakantie, gezondheid....???

Dat is toch dezelfde God waarover we in de bijbel lezen en die we in de kerk zoeken?

Waarom maken mensen daar toch een tegenstelling van?

Even voor onze tekst schrijft Paulus dit ook over God. Dan gaat het over eten en drinken en liefde en huwelijk. en dan zegt hij dat we van al die dingen mogen genieten en God daarvoor mogen danken.

Nou, daarvoor zitten we dus ook in de kerk. Om God te danken. Voor hem te zingen!

En die goedheid van God zien we ook terug in het grote geschenk van de vergeving. Van het offer van zijn Zoon aan het kruis. Jezus. Zo lief heeft hij de wereld, dat Hij zelfs zijn eigen Zoon aan de dood overgaf om ons het volle leven te kunnen geven.

Waarom zou je deze God eigenlijk géén plek in je leven geven?

Ja, het gaat nog verder.

Want sporten, bewegen, gezond eten, dat is goed voor je leven nu. En dat is mooi.

Maar: met God wandelen, vroom-zijn, levert een nog veel grotere belofte op.

Een belofte voor dit leven en voor het leven na dit leven.

Voor dit leven: naar God luisteren, naar zijn geboden leven, naar de woorden van Jezus luisteren, daar word je leven beter van.

Hij is de beste coach, die je maar kunt bedenken.

Gods woorden brengen je leven tot bloei. Je wordt eerlijk, geduldig. Je leert naastenliefde. Je bent trouw. Je leert wat liefde is. je leert offers brengen. Je wordt verlost van je domme egoïsme.

Gods woorden troosten jou als je ziek bent. Hij is jouw veilige plek als je vervolgt wordt. Hij helpt je om door de moeilijkste tijden in je leven te komen. Hij schenkt je vergeving en verlost je van schuld. Hij geeft je wijsheid.

En hij geeft beloften van nieuw leven. Hij belooft je opstanding uit de dood. Een nieuw paradijs op een nieuwe aarde. Waar alle pijn, alle kwaad is uitgebannen. Waar liefde is en licht.

Mooier dan de mooiste Olympische spelen.

Beter dan de grootste gouden plak.

Tenslotte: voor die vroomheid, voor dat geloof, moet je oefenen. Trainen.

Dat gaat dus blijkbaar niet vanzelf.

Je zwemt de 10 kilometer in open zee niet vanzelf!

En zeker niet in 1.56: 32.1!

Zo is in God geloven ook niet vanzelfsprekend.

Of misschien nog wel in iets of 'een god', maar zeker niet in de God van de Bijbel. Je ziet, je voelt, dat er krachten in dit leven werken, die je bij deze God vandaan willen trekken.

Paulus heeft het over verleidingen, demonen, valse leraren, leugenaars, dwaalgeesten, spotters. Op aarde heb je de stroom tegen. De stroom van het kwaad.

Geloven, vroom zijn, spreekt niet vanzelf.

Dit moet je trainen.

Zoals Sharon trainde voor die 10 kilometer.

Hoe doe je dat?

Moet je dan de vierdaagse met een zware Statenbijbel op je rug lopen?

Nee.

Trainen, oefenen, doe je door veel om je heen te kijken.

Naar de sterren, naar het ondergaan van de zon. Naar je kindje in de wieg. Naar de bergen.

Naar de sterke leeuw en de sierlijke antilope.

Naar de bloemen op je tafel.

Naar je vrienden.

Dan groeit je besef van God. Hij bestaat en moet wel heel erg groot zijn. Dat maakt, dat je deze God in je leven ruimte geeft. Je wordt vroom.

Je gaat over hem lezen in de Bijbel.

Al die bijzondere verhalen van mensen, die deze God niet zochten, maar Hem wel hebben ontmoet. Al die ooggetuigen. Zoals Adam en Eva, Abraham, Mozes, David, Maria en Paulus.

Je leest over de ontmoetingen met Jezus. Zijn wonderen. Zijn dood aan het kruis en de bedoeling daarvan.

Je leest zijn woorden en je gaat de enorme wijsheid daarvan ervaren.

Je gaat knokken tegen alles wat zwak is in je leven. Tegen verleidingen. Tegen je zonden. Je leert afzien.

Je gaat ook zelf de ontmoeting met God zoeken door te bidden. Door met hem te spreken van hart tot hart.

Je zoekt mensen op, die hem ook kennen. Je gaat samen met hen praten over God. Je gaat samen zingen. Elkaar helpen om te groeien. Samen trainen is leuker dan alleen. Je helpt elkaar als het moeilijk is.

Daarom vier je de zondag ook en ga je naar de kerk.

Niet als koude plicht of omdat het nu eenmaal moet. Nee, je wilt gewoon meer over deze God weten. Je wilt hem danken.

En je wilt je nieuwe trainingsschema voor die week weer krijgen.

Want dat is de kerk.

De kerk is geen doel op zichzelf.

We zijn ook niet onderweg naar een eeuwige kerkdienst.

Nee, de kerk is een plek waar je op zondag samenkomt om te danken voor wat je die week allemaal kreeg. Om woorden van vergeving te horen. Om te horen hoe je kunt groeien. Om je blijdschap weer te laten bij tanken.

De kerk is eigenlijk een soort bouwkeet: samen kijk je weer eens naar de bouwtekeningen, zodat je weet wat je deze week mag doen.

De kerk is de plek waar je samen naar de prijs kijkt, die God ons allemaal wil geven: de lauwerkrans van het eeuwige leven. Iedereen krijgt goud!

Sport is goed. Goed voor je lichaam en goed voor je vriendschappen.

Wat heerlijk om samen te voetballen of te volleyballen of te fietsen.

Maar geloven is het beste.

Wandelen is goed.

Maar wandelen met God nog beter.

Want dan is de kans erg groot, dat je samen met Hem door poorten van goud het eeuwige leven binnenwandelt.

Amen.